DO TGN BÀSQUET

DENOMINACIÓ D'ORIGEN TGN - BÀSQUET AL SACO I DOMINIQUES • WWW.TGNBASQUET.COM - FEBRER 2011 - NÚM. 11

Inaugurant Il·lusions

OMPLIM EL PROJECTE

La Comunitat Educativa del Col·legi SAGRAT COR DE JESÚS estrenem un nou espai polivalent que dóna un valor afegit a la tasca educativa que de manera coresponsable tots anem aportant.
Ha estat un projecte de molts anys per acomplir i completar les línies educatives que tradicionalment han acompanyat al Col·legi com a prioritàries: la cultura i l'esport. Ambdues complementen l'educació integral que volem per als nostres alumnes, ja que aporten uns valors cívics i morals als vostres fills i filles.
Un espai al servei de les moltes i variades activitats que el Col·legi i l'Associació de pares, amb les seves seccions, realitzem dia a dia i curs rera curs.
Un espai que possibilita la millora de les classes d'educació física en tots els nivells educatius.
Un espai que acull la pràctica esportiva del Club TGNbàsquet, que facilita la pràctica de l'esport i participar en competicions esportives.
Un espai que s'obre a la ciutadania tarragonina per a diverses activitats que es puguin portar a terme.
El més sincer agraïment a moltes persones i entitats que des del seu anonimat han col·laborat de manera més directa o indirecta a la construcció i finalització d'aquest projecte. Ara ens pertoca donar-li contingut.

Joan-Andreu Torres
Titular del Col·legi Sagrat Cor

UN SOMNI FET REALITAT

Després de molts anys de treball i il·lusió hem aconseguit que el Sagrat Cor tingui una magnífica instal·lació esportiva que no només servirà per fer esport sinó que també es podrà emprar per altres actes educatius.
La inversió que ha fet la Fundació, en un moment complicat econòmicament parlant, ha estat molt important. Penso que son uns diners molt ben invertits des del punt de vista d'increment de la qualitat i modernització de les instal·lacions.
A aquesta inversió s'hi ha sumat l'Ajuntament de Tarragona amb una subvenció però també ho ha fet el TGN-Bàsquet Club.
Com a club aquesta temporada hem aportat per diferents conceptes una xifra al voltant dels 70.000€. Hem invertit els estalvis de molts anys de treball. Aquest diners es van reservar amb molt d'esforç pensant en el dia en que poguéssim compartir una instal·lació com el Pavelló.
Però no només ha estat aquest el destí de la inversió feta pel club. Darrerament haureu vist que s'han canviat i renovat les cistelles exteriors, s'han substituït altres materials auxiliars com són proteccions, taules, etc… i també hem renovat el paviment d'una pista que va quedar malmesa com a conseqüència de les obres de construcció del pavelló polisportiu.
Hem d'agrair a tots la paciència que heu tingut durant molts anys i la compressió que ens heu demostrat. Ara només ens cal seguir i poc a poc anar mantenint i invertint en les instal·lacions que ens permetran consolidar el projecte de bàsquet que tenim per la nostra Tarragona.

Josep M. Adam Anfrons
President del TGN Bàsquet Club

UNA NOVA ERA

Tot va començar fa més de 30 anys, quan després de formar part de la Junta de l'APA del col·legi, es va crear la figura del President d'Esports i jo vaig agafar el càrrec. Dos dels meus tres fills, assistien al col·legi i, a més de jugar, la gran ja començava a exercir d'entrenadora.

Una època on el bàsquet de l'escola estava coordinat per l'Eduard Arnal i el Francesc Colomar, i havent tan sols aquest esport es va passar a oferir diferents activitats per les nenes, ja que en aquell moment l'únic mixt era el Parvulari, la resta de nivells era únicament femení.

Així va sorgir la idea del "Ritmo", coneguda avui per Dansa amb l'arribada de l'Elisabet Esporrin. Els escacs de la mà del Josep Mª Ferrer i una anys més tard amb l'arribada dels nens al col·legi, apareixeria el "futbito" amb el Francesc Samper i el Joan Martí. Van ser anys de molts canvis, en aquell moment a nivell de bàsquet els col·legis de la ciutat eren base bé del Club Bàsquet Tarragona bé del Nàstic.

El nostre col·legi durant molts anys va col·laborar amb el CBT. Els coordinadors així com els entrenadors jugaven en diferents equips d'aquest club. El funcionament als col·legis no era com ara, on els nens que volen fer bàsquet poden jugar. Abans fins a 8é d' EGB, el que ara és 2on de la ESO, cadascú jugava al seu col·legi, però a l'arribar a BUP, es feia una selecció entre totes les escoles que col·laboraven amb el CBT, i només 12 jugadores continuaven jugant, la resta no tenia oportunitat ja que als col·legis, no es feien equips d'aquestes edats.

A més, les nostres pistes van ser durant molts anys, lloc d'entrenament i de partits de diversos equips femenins del Club Bàsquet Tarragona.

No existien línies de 3, i la normativa ha anat canviant molt des de llavors.

I un any ens vam plantejar fer un torneig de minibàsquet, i així va ser com van començar les XII Hores.

Vam enviar cartes a diferents empreses de marques esportives, i vam aconseguir tenir samarretes per tots els equips del col·legi.

Poc a poc el nivell d'aquest torneig va anar creixent, fins arribar a poder competir amb equips d'alt nivell de la resta de Catalunya. Les finals dels alevins a última hora de la tarda, omplien el pati de baix, on ara es troba el pavelló, amb les grades plenes de gent animant als equips.

Després arribava l'entrega de trofeus amb tots els equips col·locats en fileres ocupant tota la pista.

Un temps on els entrenadors no cobraven per entrenar, i tot l'esforç dedicat era per amor vers el seu esport preferit, i les ganes de traspassar-ho als nens.

He d'agrair el suport que sempre em va donar la meva dona, i ara em sento orgullós al veure que tot segueix el seu camí cap endavant, com els meus fills segueixen involucrats al món del bàsquet, i gaudeixo al veure als meus tres nets grans dels cinc que tinc, que segueixen els passos i són feliços entrenant i jugant a les pistes on hem passat tantes hores.

Victor Neila
Primer Delegat de Bàsquet del Col·legi Sagrat Cor

EL PAVELLÓ DEL COL·LEGI SAGRAT COR JA ÉS REALITAT

El passat diumenge 19 de desembre es va celebrar la segona jornada dins dels actes d'inauguració del Pavelló Col·legi Sagrat Cor de Jesús, en el que el bàsquet va centrar tota l'atenció.

Després de l'acte oficial de dissabte en el que el TGN Bàsquet va donar color a les grades i a la recent estrenada pista, el club de bàsquet que neix lligat al Col·legi Sagrat Cor va reunir la matinal de diumenge diferents exponents del seu passat, present i futur.

La jornada es va iniciar amb un doble aparellament. Mentre en un dels Camps transversals les nenes de l'Escola de Bàsquet de l'APA Sagrat Cor jugaven junt als representants del centre La Salle Tarragona, a l'altre costat les cadets dirigides per Javi Martínez i Maria Grau ens donaven la gran alegria del matí, derrotant al líder Reus Deportiu per 65-52 en un partit brillant per joc i capacitat de treball.

LLIÇÓ DE LES VETERANES

Amb les bones sensacions que ens van deixar les nostres cadets, (casi totes de primer any) van saltar al camp les jugadores del primer equip sènior que va tenir el Sagrat Cor, força abans del naixement del TGN Bàsquet, acompanyes de diferents jugadores que han passat pels diferents equips de col·legi i club al cap dels anys. Després d'uns minuts d'acomplament, aquestes jugadores van demostrar que el talent i la qualitat no es perden amb el pas dels anys i van oferir un gran espectacle.
Mónica Bueno, Deli Garachana, Meri Mestres, Montse Mestres, Núria Bordas, Agueda del Fraile, Mònica Llorens, Anna Cester, Eva Cantera i Míriam Mestres es van moure com peix a l'aigua, dirigides pel que fou el seu entrenador Frances Cobo. El primer entrenador d'un sènior del SACO Fran Jurado també va acudir a la cita acompanyat de les seves filles i una altra de les figures importants en aquest equip; entrenadora del primer ascens del sènior

LES XIFRES

Pressupost: 1.300.000 €

Aforament: 200 (160 sentades)

Dimensions del pavelló:
1.550m² de superfície.
9,3 m d'altura

Nombre de vestidors:
4 de jugadors + 2 d'àrbitres

Data d'inici de les obres:
juliol de 2009

Esther Neila no va poder acudir a l'encontre pel compromís previ amb la representació d'Els Pastorets del col·legi.
Davant, un equip d'ex-jugadores del Sagrat Cor i del TGN Bàsquet, van tardar més a trobar-se a la pista i a les circumstàncies del joc per desprès intentar imposar la velocitat i el contraatac com a arma del seu joc. Malgrat acabar cedint als galons i autoritat de l'equip al que s'afrontaven van demostrat el molt que han donat pels nostres colors en aquest esport meravellós. Van formar equip Aurora Pelejà, Cristina Cos, Cristina Solé, Eli Sosa, Yolanda Santiago, Isa Rovira, Sara Ortega i Silvia Mariné

iberCaja

dirigides per Jordi Crespo. Finalment la foto de família també va comptar amb Vanessa Torné, jugadora que fins la temporada passada ens va fer gaudir del seu joc al sènior del TGN Bàsquet.

DERBI D'UN SOL COLOR

La jornada es tancava amb el partit oficial de lliga que va disputar el sènior femení A que milita a Primera Catalana. Nemser-TGN Bàsquet va oferir un bon partit a la seva afició i una clara

Herquimsa
TERMINALES QUÍMICOS, S.A.

victòria (81-24) davant el CB La Selva, en un derbi que deixa el nostre equip a mitja taula en un final d'any il·lusionant. L'equip a més va rebre el suport d'un nombrós públic que va omplir les grades del nou Pavelló.

El TGN Bàsquet ja pot gaudir d'unes instal. lacions de luxe, amb 4 vestuaris pels equips i dos per àrbitres, dues oficines, dos magatzems, serveis i inclus un bar per les grans ocasions. Ara només manca que el club empri degudament un instrument molt important en el seu proces de creixement.

ADELANTE, EL SIGUIENTE YA ESTA EN MARCHA

Con una mano ya no los contamos, nos faltan dedos. ¡¡¡Que van siete!!! y el de este año será el octavo, vamos por buen camino para hacer las dos manitas.

Si, como lo leéis SIETE, y pronto nos volveremos a encontrar para pasar unos días intensos, llenos de actividad.

Este octavo lo esperamos con ilusión, como si fuese el primero. Como siempre seguro que nos deparará muchas sorpresas. Solo deseamos que cuando llegue el día de la despedida todos tengamos una sonrisa en los labios, una grata experiencia y un recuerdo tan bueno que nos haga tener ganas de repetir el próximo año.

Como ya ocurrió en el torneo del 2009, volvemos a ser internacionales. Todos guardamos un grato recuerdo del equipo del sur de Francia Midi-Pyrenees que nos demostró con su alevín masculino que también trabajan muy bien sus bases, tanto que se llevaron el torneo en su categoría.

Esta vez tendremos la oportunidad de contar con las Irlandesas del Meteors Crest, que con su infantil femenino estarán compartiendo unos días con nosotros. Se trata de un club femenino fundado el año 1965 en Dublín y que compite en todas las categorías de su país.

Pero como este es una incógnita hablaremos de lo que paso en el anterior.

Quien lo iba a decir cuando en el 2004 unos cuantos ilusionistas decidieron embarcarse en este proyecto, ahora todo el mundo lo ve normal, dicen que sí, que estaba claro, que como podía esto ir mal, pero muchos nervios, ansiedades, dudas y preocupaciones han ocupado sus horas. Pero bueno este ya lo tenemos en el SACO.

Cuando me propusieron hacer este artículo lo primero que me vino a la cabeza fue el clásico rosario de cifras, pero decir que vinieron 28 clubs/colegios nacionales, que trajeron 56 equipos, que se jugaron 142 partidos, que contamos con +/- 670 jugadores, acompañados por cerca de 100 entrenadores, con una quincena de árbitros, más de 30 colaboradores haciendo mesas, que gestionamos un bar que funciono casi doce horas diarias con cuatro personas, que otra docena de gente vinculada al club ha estado "para lo que haga falta" , que acompañantes fijos han sido más de 150 y que todo esto ha estado dirigido por quien todos sabemos, y no diré su nombre, solo una pista empieza por i., quedaría muy frío y por lo tanto no lo voy a decir. Todos lo sabemos. No?

De lo que sí quiero hablar es de cómo es este torneo. Yo he tenido la oportunidad de conocerlo en tres de sus diferentes formas. Primero como padre, segundo como entrenador y tercero como colaborador. Y solo me queda decir, a cual mejor.

Como padre lo conocí, lo disfrute, me sorprendió, lo viví con nervios, ansiedad, alegría y algo de tristeza cuando nuestro equipo llego a la final y no supimos ganarla. Pero lo más importante fue ver cómo, en este caso mi hija, vivía un montón de experiencias nuevas.

La competición, el dormir fuera de casa, el compartir espacio y tiempo con los demás, conocer gente de otras regiones. Recuerdo especialmente como le sorprendió la pronunciación y el acento al hablar de varios equipos. En fin todo experiencias positivas.
Como entrenador experimente como llegan a implicarse los equipos, como se viven los antes y después de los partidos. Como se gestionan los tiempos intermedios de ocio, como se interrelacionan diferentes colectivos. Como una afición común une, divierte y estimula. Como se crea un estado de euforia colectivo que consigue disimular y hacer olvidar el cansancio acumulado por los partidos, las pocas horas de sueño, los logros y las pérdidas, los cantos de júbilo y las muchas, muchas lágrimas que se derraman. En fin todo experiencias positivas.
Y ya como colaborador, lo he entendido, lo he asimilado, lo he disfrutado, lo he vivido y me he sentido parte de él. En fin todo experiencias positivas.
Me gustaría que quien lea estas líneas tomase conciencia de la complejidad que supone organizar un acto de este tipo, de la cantidad de frentes que se abren a la vez, de las incontables posibilidades de que algo salga mal. De todas aquellas cosas que no podemos controlar pero que debemos gestionar.
No puedo olvidar cómo se puede llegar a sufrir de forma colectiva por si un día en concreto el tiempo no acompaña y la lluvia hace acto de presencia.
Recuerdo especialmente el torneo del 2009, nos estábamos jugando el día de Port Aventura. Creo que ninguno de los que estábamos allí habíamos antes mirado y consultado tantas páginas Web, hasta uno de nosotros llego a soplar a la pantalla del ordenador para ver si desaparecían las nubes.
Y al fin se tomo la decisión de cambiar el día y la acertamos, amaneció cubierto pero a media mañana despejo y todos pudimos disfrutar del día de descanso.
Y no voy a pecar de falsa modestia, debemos de sentirnos orgullosos de haber participado, de haber aportado algo. Y darnos mutuamente las gracias entre todos desde al máximo responsable, como a los que no son máximos pero cuentan, a nuestros colaboradores, a jugadores, entrenadores, árbitros, clubs, colegios, encargados de las instalaciones, a la Cruz Roja, a padres, al público, al personal de los apartamentos y el hotel, al Ayuntamiento de Cambrils y a toda su población que nos acogen un año tras otro y como no quiero dejarme a nadie a todo aquel que con su presencia, su colaboración o su participación han hecho que lo volvamos a hacer. Bravo por todos.
En cuanto a lo deportivo decir que los finalistas fueron:

ALEVIN MASCULINO
Stadium Casablanca / C.B.Parets
CAMPEON: Stadium Casablanca

ALEVIN FEMENINO
C.B. Mollet / CB Parets
CAMPEON: C.B. Mollet

INFANTIL MASCULINO
Casal Vilafranca / C.P. La Roda
CAMPEON: Casal Vilafranca

INFANTIL FEMENINO
Alierta Augusto / C.D. Romareda
CAMPEON: Alierta Augusto

Nuestra más sincera enhorabuena a los finalistas, así como al resto de equipos participantes.
Y ahora ya estamos en el octavo, al cierre de este artículo ya tenemos inscritos 40 equipos, destacando los 15 de categoría infantil femenino.
Solo me queda desearos a todos la mejor de las suertes, que disfrutéis, divertíos y que el día de la despedida la sonrisa a la que hacia referencia al comienzo de este artículo ilumine vuestros rostros y que en vuestro interior sintáis algo de tristeza porque esto se ha acabado.
Para nosotros será nuestro mayor premio.

MONTSE MARTÍ, CAPITANA DEL SÈNIOR A

"AMB LA CANALLA QUE PUJA TINDREM CLUB PER ANYS"

Jugadora i capitana del primer equip del TGN Bàsquet, membre de la Junta del club, entrenadora, professora i ex alumne del col·legi Sagrat Cor... La Montse Martí ha estat vinculada al nostre club des del seu naixement, i ha conegut des de diferents vessants el creixement d'una entitat lligada al que ha sigut i és la seva segona casa, el col·legi Sagrat Cor.

Pels que no et coneguin molt bé, qui és Montse Martí?

Sóc una persona normal, discreta, treballadora, familiar, crec en allò que faig, poso il·lusió amb tot en el que estic involucrada, les coses que no m'agraden m'indignen i tinc caràcter que és un aspecte important en el món del bàsquet.

Fes-nos un balanç de la breu trajectòria del club.

El club es va muntar per poder seguir tenint un sènior femení i poder utilitzar les pistes de l'escola, degut a què les persones que formaven aquest equip no eren alumnes, sinó que eren o ex alumnes o venien d'altres clubs, aleshores es deia que el sènior no podia dur el nom de APA Sagrat Cor i és per això que es va formar el club TGN Bàsquet. A partir d'aquí es va començar a moure gent vinculada al col·legi: entrenadors com l'Iñaki Liarte, Robert Hernández, jugadores com Mònica Bueno i inclús pares com és el cas de l'actual president del club, Josep Mª Adam. Durant aquests anys, el club a tingut sèniors femenins i masculins, fins que l'any passat es va decidir apostar només pel femení. Crec que la trajectòria del club ha sigut bona i ha seguit apostant fort perquè segueixi sent així. És per això que agraeixo a la gent que ho ha fet possible ja que si no fos així ja no sé on estaria jugant ara.

Què t'ha aportat el basquetbol durant la teva trajectòria com a jugadora i entrenadora?

El bàsquet m'ha fet créixer com a persona, és un esport on treballes en equip i això comporta no ser egoista, a tenir confiança amb els altres, a compartir sentiments, ser disciplinada, respectar a la resta de companyes i entrenadors, saber què és tenir obligacions, amb això vull dir que quan hi ha partit o entrenament i hi ha altres plans per fer, abans aniré al partit o entrenament ja que estic compromesa amb l'equip. Per mi el bàsquet no només és un esport, crec que també es pot educar a les persones mitjançant aquest esport i suposo que és per això que em vaig decidir ser entrenadora i intentar que els nens i nenes els hi agradi el bàsquet tant com m'agrada a mi i fer que siguin millors persones.

La teva vida ha estat lligada amb el col·legi des de la teva etapa estudiantil. La inauguració del pavelló serà un moment molt emotiu per tu.

Sí, la veritat és que sí. La història de tenir un pavelló ja fa molt de temps que la sento però mai s'havia fet realitat fins ara. Hi van haver altres intents però sempre feien fallida, es deia que només l'utilitzaríem els de bàsquet i no era cert, fins i tot es volia fer un escenari ja que l'escola es feia i es fa teatre.

Quan em van dir que fa dos estius començarien les obres, jo no m'ho creia, deia que fins que

no veiés les màquines no m'ho creuria, i resulta que s'ha fet realitat. Sembla ser que finalment podré jugar al pavelló del meu col·legi com a jugadora i capitana del sènior A, una cosa que no hauria pensat mai que succeís. Ara ja em podré retirar tranquil·la perquè hauré jugat al pavelló del col·legi Sagrat Cor.

Com un bon exponent del basquetbol femení a la ciutat, què significa per tu que el club hagi apostat firmament pel bàsquet femení? Com afrontes el nou projecte que s'ha posat en marxa des del club?

Fer aquesta aposta ha sigut molt arriscada ja que ara les nenes prefereixen fer dansa que bàsquet, cosa que quan jo era petita les nenes feien les dues activitats i finalment es decidien pel bàsquet, tot i això m'agrada ja que normalment en un club on hi ha masculí i femení sempre surt guanyant el sector masculí. L'escola anys enrere només era per nenes i crec que apostant pel bàsquet femení és seguir amb el que van aconseguir les primeres alumnes que van jugar a bàsquet al col·legi.

Quines sensacions t'ha deixat l'inici de temporada realitzat pel sènior A?

Bones, tot i que ha suposat un gran canvi a l'equip, jugadores conegudes però noves i entrenadors nous, això suposa una doble adaptació. El sistema és diferent i moltes jugadores portaven jugant durant molt de temps igual i fer aquest canvi costa. Però són bones sensacions i mica en mica aniran millorant. Personalment, no ha sigut un gran inici ja que he estat dos mesos sense jugar a causa de la meva lesió al dit, però l'equip m'ha ajudat molt.

Grup Arbó Hotels

Hotel Port Eugeni y Apartamentos Aragó
Plaza Aragón, 49 - 43850 CAMBRILS - Port
Teléfono 977 36 52 61

Aparthotel Olimar II
C. Colon, 3 - 43850 CAMBRILS
Tel.: 977 79 55 66

Aparthotel Voramar
Avda. Diputació, 67 - 43850 CAMBRILS
Teléfono 977 36 15 17

El primer equip, poc acostumat als canvis, com està assumint el començament de la nova etapa?
Ha costat i costa molt canviar el xip, a més hi ha jugadores molt joves on l'experiència que tenen de jugar en una categoria com primera catalana és poca, però també hi ha jugadores amb experiència que ajuden a fer que els cavis no es notin tant. Tal i com he dit abans, estan en adaptació i l'inici de temporada està sent dur, però quan aquest equip estigui adaptat, pot fer molt de mal.

Com han quallat els nous fitxatges?
Són jugadores que coneixíem i sabíem com jugaven. Dels quatre fitxatges, jo en coneixia dues, la Paola amb la que ja havia coincidit a pista i la Marina, la qual vaig ser entrenadora seva. Pel que fa a la Milena, la temporada passada vam coincidir a pista però no en el mateix equip ja que jugava al CBT i per últim la Mònica, una jugadora que no coneixia però les referències que em feien arribar eren bones. Crec que són jugadores que complementen molt bé a l'equip, tant en joventut com en experiència.

Estàs molt implicada en el treball de la cantera del club. Com es presenta el futur del club?
La canalla que puja és bona, crec que està fent una bona feina des de categories de mini, a més tenim un entrenador que té molta experiència en aquest món com és en Pedro López i els nous entrenadors i els no tant nous podem aprendre molt de ell i transmetre correctament el missatge del bàsquet. Amb la canalla que puja tindrem club per anys.

Quines fites et marques a nivell particular i col·lectiu en breu, mig i llarg termini?
Sincerament... la meva primera fita com a jugadora era jugar al sènior amb les jugadores Mònica Bueno i Deli Garachana, això ho vaig aconseguir. Totes les altres fites, victòries, derrotes, ascens, descens... han anat sorgint. M'agradaria arribar a jugar a Copa amb el meu club, és clar que sí, però també sóc realista i primer el que hem de fer és mantenir-se a primera catalana sense patir.

Es pateix més dirigint o jugant?
Pateixo de les dues maneres però són patiments diferents. Com a jugadora pateixes per les conseqüències que pot tenir un mal resultat o un bon resultat, pateixes perquè les coses surtin bé a pista. Com a entrenadora, pateixes perquè els nens no es desanimin si no els hi surten les coses, també tens una petita tensió en el moment del partit per veure si fan allò que els hi expliques, si van millorant i practiquen allò que treballen durant la setmana – mes – temporada. Pateixes sempre, és el que té ser competitiu i jugar en un esport competitiu.

Quines han de ser les claus de l'èxit pel club?
Que tothom tingui consciència de que és un club i a vegades s'han de prendre decisions com a club no com a col·legi, crec que aquesta seria la base. Un altre aspecte és que es segueixi treballant perquè aquest club tiri endavant, ser un club obert, no tenir idees tancades, sinó escoltar altres opinions i valorar-les.

Mulla't. Quins resultats creus que aconseguiran el sènior A femení i el benjamí masculí de 4rt. al final de temporada?
Començo pel benjamí que és més fàcil (riu). Amb els petits crec que poden fer una gran temporada i que aquest any poden aprendre moltes coses, sobretot a no defensar tots al

jugador amb pilota, jugar amb espais, aprofitar tot l'espai del camp i el que és més important ser un equip. Pel que fa al sènior A femení, serà una temporada d'adaptació, tot i això es poden fer grans resultats i una bona temporada. Però perquè això passi, les jugadores que formem l'equip ens hem de creure que es pot aconseguir.

MONTSE ENTRENADORA

Va debutar a la temporada 1999/2000 dirigint un prebenjamí mixt. Durant 12 temporades ha entrenat equips femenins de categories prebenjamins, benjamí, aleví i infantil, així com equips masculins en categoria benjamí.També ha fet de segona entrenadora en un cadet masculí, la temporada 2003/2004. Aquest mateix estiu ha obtingut el títol d'entrenadora de formació.

MONTSE JUGADORA

Va iniciar el seu camí la temporada 1989/1990 a la categoria benjamí. Sent cadet de segon any es va proclamar campiona de Tarragona amb el Bàsquet APA Sagrat Cor, la temporada 1998/1999, assolint el passi a les semi-finals del Campionat de Catalunya. Dues temporades més tard repetia l'èxit amb el júnior de l'APA Sagrat Cor, aconseguint disputar el Campionat de Catalunya. La temporada 2000/2001 va arribar el debut amb el sènior del Sagrat Cor, que la següent temporada passaria a anomenar-se TGN Bàsquet. Aquella mateixa temporada (2002-2003) va cel.lebrar l'ascens a Primera Catalana, on l'equip només va resistir una temporada. Desprès de 4 temporades a Segona Catalana va tornar a pujar a Primera la temporada 2008/2009, categoria on competeix actualment.

EN UNA PARAULA:

Un equip: F. C. Barcelona (ACB), L. A. Lakers (NBA) i el TGN Bàsquet (Catalunya).
Un jugador: Rodrigo de la Fuente.
Un entrenador: No puc dir-te un, t'hauria de dir: Jordi Crespo, Robert Hernández, Jordi Muñoz, Iñaki Liarte... Però si t'he de dir un que no m'hagi entrenat em quedo amb Pepu Hernández.
Un altre esport: No hi ha un altre esport, només el bàsquet.
Un moment en la teva trajectòria esportiva: La primera vegada que em van convocar amb el sènior A femení, jo encara era juvenil de 1r any. L'entrenador del sènior era en Toni Martorell i el meu era en Jordi Muñoz.
Una virtut: Treballadora.
Un defecte: Ser massa exigent.
Un somni: jugar al pavelló del col·legi.
Un malson: Les lesions.
De petita feies campanes a... No en feia, era i considero que sóc responsable.
La teva vida sense bàsquet seria... No tindria color. Per mi el bàsquet és una droga sana.

la ràdio de la ciutat
TARRAGONA RÀDIO 96.7
www.tarragonaradio.cat

NEMSER-TGN BÀSQUET: TRAJECTÒRIA ASCENDENT

El nostre sènior A encara la segona volta de la competició amb la intenció de fer-se valorar en una lliga on està tenint que vèncer moltes adversitats d'una temporada que es presenta determinant per iniciar un canvi de rumb. Si analitzem els factors que s'han presentat al llarg de la competició i els objectius marcats des de la direcció esportiva, hem de mirar amb convicció el futur d'una temporada que es presenta determinant per iniciar un canvi de rumb. No obstant, si analitzem els factors que s'han presentat al llarg de la competició i els objectius marcats des de la direcció esportiva, hem de mirar amb convicció el futur.

En primer lloc, s'ha de dir que hem format un grup molt jove amb la finalitat que jugadores amb bona projecció agafin experiència, madurin i creixin en els aspectes físics, tècnics, tàctics i psicològics. És evident que les lesions de la incombustible Mónica Domingo i la capitana Montse Martí no van ajudar gens al treball de l'equip en l'inici de la lliga. Aquesta parella de veteranes que les han vist de tots colors, tenen la complicada missió d'equilibrar la joventut amb dosis de madures i saber estar.

PLAGA DE LESIONS

Les desgràcies mai venen soles. Al mateix temps que l'equip recuperava a Domingo i Martí es complicaven els problemes físics de Paola Garcia i quedava de baixa Rosalia Piñol. La següent mala noticia va ser la lesió de la nostra base titular Marina Morales, que ha estat més de dos mesos sense poder jugar. Desprès van arribar la recaiguda de Paola Garcia i la lesió de Mari Carme Martí, i per últim, Ana Moreno es va lesionar el mateix dia del seu debut. Lesions al marge, l'equip a requerit d'un llarg període d'acoblament i adaptació per digerir i assumir els nombrosos canvis a la plantilla i a l'staff tècnic, i en general, la posada en marxa del nou projecte, que té al sènior A com a referència. El canvi s'està veient en l'actitud de totes i cada una de les jugadores, conscients de que estan involucrades en un projecte ambiciós no exclòs d'un alt grau de responsabilitat i implicació.

CONTRAST DE SENSACIONS

El cert és que a dia d'avui l'equip ha demostrat ser competitiu en tots els compromisos de lliga tret del que el va enfrontar al Samà a la segona jornada, i el cert és que ja abans d'iniciar una bona dinàmica de resultats, petits detalls li van impedir trobar la solides i consistència necessaris a les primeres jornades. Les conclusions eren evidents. L'equip es mostrava capacitat de guanyar a qualsevol equip, però li faltava un punt de madures i saber estar en els moments importants per passar de competir a guanyar. Només faltava aquell "instint assassí" que tenen els equips destacats de la categoria per escalar posicions a la classificació.

Es van perdre els dos primers partits davant Almeda i Samà, però vam reaccionar amb tres victòries seguides. La frustrant derrota contra el Secà va tallar d'arrel la bona dinàmica de joc i resultats del Nemser, que va tenir contra les cordes al ASFE Sant Fruitós i AEC Collblanc en moltes fases del partit. En els dos casos les visitants van saber gestionar millor la temporalitat de partit i els seus moments determinants. Tant a Cornellà de Llobregat, com a El Prat les opcions van arribar amb estrebades d'orgull al tram final dels encontres, però la irregularitat van condemna a les nostres. No obstant, la victòria davant un dels equips punters, CN Sabadell, i la

posterior exhibició davant el cuer La Selva, en el derbi que va servir per inaugurar el pavelló Sagrat Cor van ajudar a que les col.legials tanquessin l'any amb bon gust de boca. Amb la tornada a la competició l'equip va seguir amb la bona dinàmica de resultats davant Santfeliuenc, Lleida, Basket Almeda i sobre tot CB Samà a domicili, ensenyant el creixement constant que està experimentant. A més, el nou pavelló ha servit de revulsiu per un equip que ha guanyat els seus quatre partits jugats al Col.legi Sagrat Cor. De moment, només queda mantenir premut l'accelerador a fons i assolir el marge de victòries que ens allunyi del fantasma del descens i ens ajudi a treballar amb més tranquil. litat a curt-mitjà termini.

LES JUGADORES, UNA PER UNA:

4-Marina Morales: Malgrat la mala sort que la segueix amb les lesions, ha mostrat una gran capacitat de dirigir l'equip sobre la pista i la seva madures tot i ser encara una jugadora júnior. És evident que va camí de ser un referent al projecte del club, doncs la seva ambició i capacitat de sacrifici no té límits.

5-Rosalia Piñol: S'ha de convertir en el complement de Marina, però primer una tendinitis al braç esquerra i desprès la bona dinàmica del grup, l'han privat de minuts. Tot i això ha sabut mantenir un nivell òptim d'implicació i sacrifici per buscar la seva oportunitat, i quan l'ha tingut, no l'ha deixat escapar. Ara només li manca constança i regularitat en la direcció de joc.

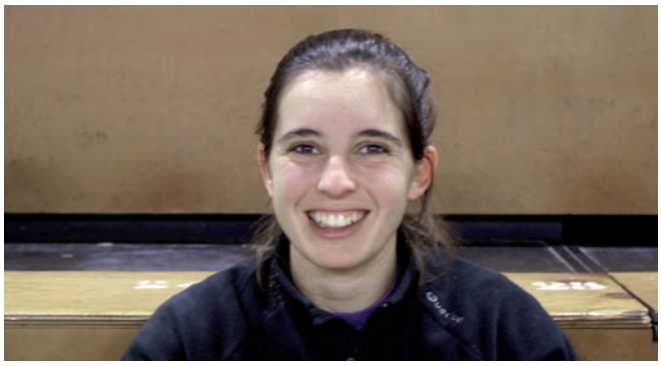

6- Ona Fort: És una autèntica mestra del joc sense pilota,i una peça vital de l'equip. Encara ha de demostrat que la pilota a les seves mans pot fer molt de mal a les seves defensores, però el cert és que està sent la jugadora més regular de l'equip. Amb prou feina ha baixat dels 10 punts, a més de treballar com ningú dins la zona.

7- Patricia Cos: Va ser una de les sorpreses més agradables de l'inici de temporada. No només ha assumit perfectament el seu rol dins l'equip, sinó que ha donat minuts de molta qualitat a l'equip. Ha assolit anul.lar jugadores que ens creaven molts problemes en el joc interior, i en atac ha sabut gestionar els seus recursos.

8- Milena Andreu: És un plaer veure com treballa dia a dia. Quan assoleixi equilibrar el seu talent i ambició amb una major dosis de madures i paciència, es convertirà en una jugadora molt important. Així ho ha fet els darrers partits, en els que ha estat a un gran nivell. Recentment ha incrementat el seu vincle amb el projecte del club, com a entrenadora de l'equip pre-infantil masculí.

9- Bea Martin: La barreja d'entrega, sacrifici, generositat i intel.ligència la converteixen en una jugadora regular i fiable en qualsevol situació. S'ha adaptat perfectament al seu rol com a segona base quan l'equip l'ha necessitada, i ha sabut transmetre seguretat a l'equip en els minuts que ha estat a pista. És un gran exemple de superació a nivell individual.

10- Mónica Domingo: Sense cap mena de dubte un dels fitxatges d'hivern més importants per l'equip. Jugadora amb una gran lectura de joc, que als seus 31 anys està donant a l'equip un important punt de madures i saber estar. Dóna gust veure com una jugadora que les ha vist de tots colors, transmet un nivell d'auto-exigència, implicació, sacrifici i il.lusió tan alt a l'equip.

12- Irene Villegas: Va començar la temporada a un nivell extraordinari, desprès d'un gran treball personal a la post-temporada i una actitud molt positiva a pre-temporada. Es va posar l'equip a l'esquena i va ser un pilar bàsic a l'inici de lliga. Desprès d'una petita baixada de nivell, ha recuperat les millors sensacions en les darreres jornades. El seu talent i capacitat física fan que depengui d'ella mateixa.

13- Paola García: La seva actitud i grau d'implicació a l'equip és admirable. Arrossega des de pre-temporada problemes físics a l'espatlla esquerra, i ha acabat varies sessions de treball entre llàgrimes. Malgrat tots els obstacles que ha tingut, no ha desistit en el seu treball i quan no ha estat encertada en atac, ha sabut centrar-se més encara en la seva aportació defensiva.

14- Mari Carme Martí: Jugadora molt intermitent, que combina accions i partits a un gran nivell, amb d'altres en que passa desapercebuda. No obstant, la seva dedicació i treball als entrenaments li està donant major regularitat al seu joc. S'ha de convertir en un dels eixos del joc interior de l'equip. Té talent de sobres per assolir-ho.

15- Montse Martí: Superats els seus problemes físics, amb ella l'equip ha guanyat criteri i coherència en el joc col.lectiu. Ni tan sols la llarga inactivitat ha minvat el bon nivell defensiu de la nostra capitana. Només manca que els percentatges en els tirs ben sel.leccionats l'acompanyin. A aquestes alçades ningú dubta de la seva important aportació a vestuari.

NEMSER S.L. ES SUMA AL PROJECTE

El passat mes d'octubre, es va fer l'acte de signatura del conveni de col·laboració entre els representants del TGN Bàsquet Club i Nemser S.L., empresa de serveis que patrocina a l'equip Sènior A femení que juga a Primera Catalana i els tres equips cadets femenins que competeixen en categories territorials. Es converteix així en el patrocinador més important del club.

Josep M. Adam Anfrons, president del TGB Bàsquet Club, i José González Romero, gerent de l'empresa Nemser S.L. van signar l'acord, i després els representants de les dues entitats van visitar les instal·lacions del pavelló del Col·legi Sagrat Cor. A l'acte també va assistir Montse Martí, capitana del primer equip femení del TGN Bàsquet.
José González va assegurar ser un amant de l'esport. "Tracto de recolzar tot allò que requereix un esperit tant competitiu com de germanor entre els companys; fet que també intento inculcar a la meva empresa i als meus treballadors, junt amb els quals formem un equip en el que cada dia ens agrada competir per una bona qualitat de servei, però essent respectuosos amb les altres empreses. En definitiva, és un campionat entre nosaltres mateixos per créixer i ser millors cada dia".

AMB EL BÀSQUET FEMENÍ

A l'aposta del Club per la secció femenina, José González entén que els equips masculins "sempre tenen més sortides" i vol donar un cop de mà "el que els demés deixen de costat a vegades", comenta "a l'esport, com a la vida mateixa, tots som iguals". El gerent de l'empresa de serveis desitja que les jugadores donin el millor de sí mateixes "sent valeroses en el que fan", i posin totes les seves ganes per millorar cada dia. "L'important no és ser les millors, sinó competir cada dia per superar-se".
Nemser s'ha convertit en un amulet de la sort per al sènior A i els equips cadets del Club. El primer equip ha guanyat els seus cinc compromisos de forma consecutiva, mentre que les cadets A i B no coneixen la derrota a la segona fase; "desitjo que si nosaltres som un amulet per a elles, també ens donin sort en el nostre futur empresarial, que en els temps que corren tota ajuda és d'agrair. Segur que les noies llueixen el nostre logotip com ningú".

EMPRESA DE SERVICIOS NEMSER
info@nemser.es - www.nemser.es - Tel. 977 19 94 38

IMPLICATS PER UN FUTUR PROMETEDOR

El projecte que té el TGN Bàsquet a llarg termini posa molta il.lusió en la base, d'on ha de néixer el nostre futur.. Els tècnics i l'àrea esportiva del club treballen per formar persones i jugadors, no només en els aspectes de preparació física, tècnica individual, tàctica individual i col. lectiva, sinó també en quant a valors i ànima de club i compromís amb una entitat que té molts diamants en brut per treballar.
Les xifres parlen per elles mateixes: prop de 330 esportistes composen una gran família distribuïda en 27 equips. El club té clar que el primer pas és sacrificar resultats per un estil de joc, per arrelar uns signes d'identitat, una dinàmica de treball, uns hàbits i unes costums, resumint, per un treball de formació que a ben segur donarà resultats a llarg termini. En aquesta primera etapa és fonamental la paciència. És el moment de posar la llavor, i amb el temps arribaran els fruits.

SÈNIOR B FEMENÍ

Després d'un inici de temporada amb una dinàmica de treball allunyada dels objectius establerts a pre-temporada, l'equip ha anat recuperant sensacions, i ha arribat al final de la primera fase en un gran moment de forma. A dia d'avui quatre jugadores han debutat en lliga amb el sènior A (Bea Altarejos, Laia Moreno, Jordina Bartolomé i Txell Rodríguez) El balanç de resultats és negatiu, però el més important és que amb la voluntat de treball que estan mostrant les jugadores, el repte de que el treball del sènior A tingui una línia de continuïtat pot quallar.

JÚNIOR FEMENÍ

Es resisteix la victòria al júnior A dirigit per Jordi Crespo i Maria Masvidal. Un dur calendari a l'inici de lliga, les lesions i la mala sort en els partits més disputats – amb derrotes per la mínima i després d'una pròrroga- va fer que el bon treball dels entrenaments no es portes a pista en els primers partits. Després, el nivell de compromís i implicació de les jugadores va anar caient de manera alarmant, aspecte en el que sembla haver un nou canvi darrerament.
Pel que fa al júnior B femení, Oriol Aguilera i Joan Torne lideren el complicat repte d'assolir una bona dinàmica de treball en un grup de jugadores que venen d'una trajectòria negativa en passades temporades. El cert és que queda molt treball per davant per acabar amb èxit la temporada, però durant certes fases de la competició les nostres noies ens han regalat un bon joc i sorpreses agradables, com a mostra de les seves capacitats.

JÚNIOR MASCULÍ

En el seu darrer any com a jugadors del TGN Bàsquet, l'equip júnior masculí de segon any està competint a un nivell més que acceptable, tot i que li manca regularitat en els resultats. Les victòries van tardar en arribar a la primera fase de la competició, perquè l'equip no va saber jugar en finals igualats, però la bona tasca del tàndem David Antolín i Carles Samper als entrenaments està fent que l'equip perseveri durant els 40 minuts.
Millors resultats porta el júnior B masculí, un equip format per jugadors de gran talent, que després de un inici irregular sembla haver trobat el bon camí. Albert Bustos i Sergi Martí estan posant els ciments d'un equip que podria optar a objectius ambiciosos en el seu segon any a la categoria.

CADET FEMENÍ

Aquest any el gros del TGN Bàsquet a categoria cadet el formen 35 jugadores repartides en tres equips que treballen de forma molt coordinada, gràcies principalment al gran nivell d'implicació que estan mostrant entrenadors com Javi Martínez, Marc Gonzalez i Maria Grau.

Les noies de Javi Martínez segueixen creixent setmana a setmana. El gran treball setmanal es veu premiat a competició i l'equip està experimentant un gran canvi que s'ha traduït en el lideratge a la segona fase, amb quatre victòries de quatre partits.

La trajectòria del cadet B va en la línia dibuixada pel primer equip. Les noies de Marc i Adrià han evidenciat una línia ascendent des que va començar la competició i han guanyat els seus tres primers partits del a segona fase.

Per últim, el cadet C femení dirigit per Txell Rodriguez encara s'ha d'apropar molt en nivell d'exigència al treball que estan desenvolupant els dos primers equips. Aquest equip ha de ser un revulsiu per jugadores que no tenen un gran protagonisme al B, inclús aquelles que aspiren a fer un pas endavant i jugar a un nivell competitiu més alt.

CADET MASCULÍ

L'equip cadet A dirigit per Javi Vinader i Victor Álvarez va començar amb una línia de joc i resultats molt sòlida, però les primeres derrotes van fer mal a l'equip, que per moments van deixar de creure en si mateix. Els dubtes van dur irregularitat en forma de parcials que van dur l'equip a perdre 4 partits seguits. En les darreres jornades han tornat a demostrar que formen un equip competitiu i de garanties, si bé els falta un punt de regularitat per veure-ho en resultats positius.

Per la seva banda, el conjunt cadet B masculí buscar estrenar el seu apartat de victòries. El triplet d'entrenadors format per Hermann, Sara i Marta hauran de treballar molt per formar un equip implicat que compensi la manca de potencial físic amb dosis d'intensitat i agressivitat.

INFANTIL MASCULÍ

Tot i les baixes de dos jugadors importants, els nostres no han desistit de treballar pel creixement i formació personal i col.lectiva. Una plaça per l'A-2, on estan competint junt amb equips de Lleida, és sens dubte un bonic premi per consolidar els objectius

d'aquesta temporada. Els nois de Sergio Lou i Marina Morales van acabar la primera fase en tercera posició i van assolir superar el CBT-Carmelites en una eliminatòria a doble partit molt emocionant, que els nostres van acabar decidint a la prorroga del partit de tornada.
Infantil femení
David Álvarez ha inculcat a aquest equip valors tan sans com el del compromís, implicació i capacitat de sacrifici, característiques indispensables en un equip inconformista que vol arribar lluny en els seus objectius de formació. Tan sols el mal balanç de resultats en finals igualats ha privat a l'equip d'aconseguir una posició millor a la classificació.

PRE-INFANTIL MASCULÍ

Toni Cunillera està realitzant un gran treball en un equip que s'ha readaptat als canvis i a l'arribada de diferents jugadors nous a l'equip. L'arribada de Milena Andreu com a ajudant i la inestimable col.laboració d'Angel Rojas està servint al citat Cunillera, la gran tasca dels quals es veu compensada amb bon joc i bons resultats. L'equip acabà la primera fase en segona posició i ha iniciat amb bon peu la segona part de la temporada.
Tots els jugadors que formen el bloc del pre-infantil masculí tenen capacitat de sobres per aportar moltes coses al club: els de més talent ho han de fer liderant l'equip en entrenaments i competició, i els jugadors amb més mancances, absorbint el saber fer dels seus companys per créixer i entrar en dinàmica positiva de treball.

ALEVÍ FEMENÍ

Encara és una mica aviat per fer una valoració del treball dels equips escolars, però el cert és que les sensacions que es transmet en el treball de la base no poden ser més positives. El club té la sort de comptar amb entrenadors joves molt implicats i amb gran dosis de ganes de millorar i fer millorar; equil.librats i coordinats per entrenadors de la talla de Pedro i Jordi, el primer coordinador dels equips alevins i el segon, coordinadors dels equips escolars.
Aquest pot ser l'any de l'explosió a categoria aleví, on s'està formant un grup de jugadors i jugadores que es pot considerar un relleu generacional pels equips referents del club. Així, només falta veure el gran potencial que tenen els equips femenins, amb jugadores de gran capacitat física i tècnica i que estan aprenent a gestionar els seus recursos gràcies a una bona dinàmica de treball. La primera fase de competició ha estat un bon reflex d'això.

ALEVÍ MASCULÍ

Pedro López lidera l'ampli grup de jugadors a categoria aleví masculí, coordinant el treball de tres equips cohesionats en els que estan procurant crear hàbits i costums positives pel desenvolupament i creixement dels jugadors. Alguns amb més limitacions que altres, tots estan treballant molt a cada entrenament, aprofitant el gran nivell d'exigència al que estan exposats. Encara queda molt treball per fer, però amb la implicació i coneixements que acumula l'staff tècnic, tot arribarà.

BENJAMÍ FEMENÍ

Sergi Martí i Albert Gómez dirigeixen aquest grup de noies que està creixent a pas de gegant setmana a setmana. La vitalitat i ganes

de millorar que mostren les nenes a cada entrenament s'està plasmant a competició, on es veu una gran evolució des de que van començar els entrenaments a l'octubre. Algunes d'elles inclús ja han debutat a categoria aleví, el que parla clarament del seu gran nivell de compromís i implicació.

BENJAMÍ MASCULÍ

Menció especial mereix el grup d'entrenadors dels dos equips de categoria benjamí. Per una part, les germanes Martí dirigeixen al grup de 4art, a més d'entrenar amb el primer equip i col·laborar activament cada matinal del dissabtes realitzant taules i ajudant en diverses tasques del club. D'altra banda, Victor Álvarez compagina la seva tasca com a ajudant del cadet masculí, com entrenador de l'equip benjamí de 3er, ajudat per Oriol. En tots dos casos s'està evidenciant una clara millora tant individual com col.lectiva, que ben segur farà que els nostres nois ens donin moltes alegries a curt, mitjà i llarg termini.

ESCOLA

La tasca dels entrenadors d'escola no és altra que fer que els nens i nenes es diverteixin jugant i optin per seguir vinculats a aquest meravellós esport que aplega diversió i valors que malauradament estan en decadència. El club compta amb un bon grup de canalla que esperem veure créixer any a any gràcies al bon treball dels nostres monitors.

Bombers

TGN BÀSQUET
2n TORNEIO
SANTA TECLA
BÀSQUET
FEMENÍ
Ajuntament de Tarragona
FCBQ
CEMENTOS ESPERA S.A.
18/09/2010
pavelló municipal Serrallo
10.00h TORREDEMBARRA BC - CAFES AITONA ASKATUAK
12.00h TGN-BÀSQUET - SANTURTZI
18.00h partit 3r i 4t lloc
20.00h FINAL

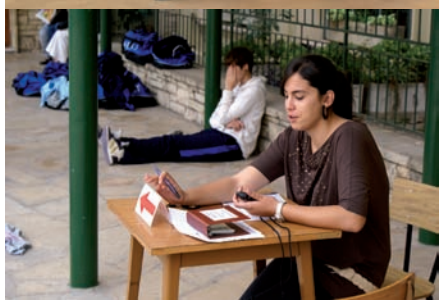

2n TORNEIG
SANTA TECLA
BÀSQUET
FEMENÍ
18/09/2010
TGN
BÀSQUET

14
15

TGN

PAUWV
23

SACO

15
TGN

www.reus24.com
AGROTARRACO s.l.
Jardinaria i serveis
ALUMINI
P&R
SERRALLERIA

CEMENTOS ESFERA, S.A.
Tu seguridad nace aquí
ESFERA
CEMENTOS ESFERA
FAX PEDIDO CEMENTO
977 54 05 08
TEL. DPTO. COMERCIAL
902 107 516
Pol. Ind. Entrevías • Camino viejo de Salou, s/n
Telf. 977 54 04 72 • Fax 977 54 08 35
43006 TARRAGONA
e-mail: comercial.esfera@lafarge.com

ELS 5 INICIALS

SACO FEMENÍ
Sara Anton
Monica Sanchez
Georgina Pujol
Maribel Arjona
Rosa Bernat

SACO MASCULÍ
Albert Borràs
Enric Anton Esteve
Marcelo Antolin
Alex Santos
Jaume Areste

TGN FEMENÍ
Mercè Miquel
Anna Roura
Marta Rodríguez
Ona Fort
Montse Hernandez

TGN MASCULÍ
Marc Yago
Pau Toda
Guille Romero
Ferran Gebellí
Magí Pelejà

DENOMINACIÓ D'ORIGEN TGN-BÀSQUET AL SACO I DOMINIQUES
Redactor: MIKEL POLO
Fotografia: MIKEL POLO
Impressió:
Gráficas Caro · Reus

DO TGN no es fa responsable de les opinions dels seus col.laboradors. L'opinió de la Revista només es manifesta mitjançant l'editorial. Resta prohibida la reproducció total o parcial dels continguts de la publicació sense consentiment expressat per DO TGN.

Maqueta: Josu

PER POSAR PUBLICITAT A LA REVISTA:
ila@tinet.org